
De Vriendenband

Inhoudsopgave

pagina

69e jaargang nummer 1, 2020

Van de voorzitter	1
Van het secretariaat	2
Uitnodiging NK Indoor 2020	3
Twee voormalige kampioenen overleden.....	4
Uitnodiging ALV 2020.....	6
Advertentie Jamin Sports.....	7
De Nederlandse wereldrecords (2).....	8
Ode aan de Moeder aller Sporten	15
Een atletische oerknal.....	16
Advertentie Global Sports Communication	19
Voetlichtflits.....	20
Advertentie Praktijk Energiek	21
Nostalgieische mijmering	22
Snelwandelaar Jan Huijgen.....	24
Advertentie YALP + Risk en Sport	25
Stichting Atletiekerfgoed	26
Voor het voetlicht: Annie van de Kerkhof	28
Schenkingen aan jeugdfonds aftrekbaar voor belastingen.....	34
Advertentie BK Ingenieurs	35
Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd	36
Een kwestie van wisselen.....	41
Advertenties Herzog Medical + Run2Forty2	42
Onze jarigen.....	43
Bijzondere jarige: Janneke Hulshof.....	44

Kopij Vriendenband april 2020

Graag vóór 20 maart 2020

aan de redactie:

Piet Wijker

De Uitkijklaan 12, 1974 XP IJmuiden

pietwijker@gmail.com

tel.: (0255) 513 700 / (06) 202 19 316

Van de voorzitter

De jaarwisseling ligt al even achter ons en ik hoop van harte dat het nieuwe jasje ons in dit Olympisch en Paralympisch jaar prima gaat passen. Veel aandacht zal in Tokio ongetwijfeld uitgaan naar de atletiek als mondiale sport. Met als 'toegift' nog de Europese Kampioenschappen Atletiek in Parijs. Uiteraard zijn we benieuwd wat deze opzet gaat opleveren nu de EK Atletiek geprogrammeerd staat direct na de Olympische Spelen. Laat het ook publicitair geen 'troostfinale' zijn voor de Europese atleten. Dat verdienen zij nu eenmaal niet. Presteren op Europees niveau is in de atletieksport immers nog altijd een heel mooi platform!

We wensen onze atleten in hun voorbereiding op Tokio en/of Parijs alle succes om hun dromen waar te maken. Dat geldt ook voor de atleten die uitzicht hebben op de WK Atletiek onder 20 in Nairobi (Kenia) en de EK Atletiek onder 18 in Riëti (Italië). En korter bij huis hebben we binnenkort natuurlijk nog het grote indoorevent voor de jeugd onder 17 jaar met Nederland, Vlaanderen, Wallonië en Nordrhein-Westfalen in Gent (België).

De maand februari staat traditioneel in het teken van de indoorwedstrijden in Omnisport in Apeldoorn met onder andere de nationale kampioenschappen voor junioren, senioren en masters. Alle Vrienden zijn van harte welkom tijdens de AA Drink NK indoor voor senioren op zondag 23 februari, dit jaar inclusief toegang tot het vak voor genodigden. Alle gelegenheid dus om hier te genieten van fraaie wedstrijden, maar ook om de sociale contacten te onderhouden. Deze afspraak is tot stand gekomen in goed overleg met de Atletiekunie, waarvoor dank!

Dat geldt overigens ook voor de eenmalige bijdrage van de Atletiekunie die wij (alsnog) mochten ontvangen voor de organisatie van de jeugdwedstrijden in 2019. Wellicht nog belangrijker is het ontwikkelen van een eigentijdse visie voor de ontwikkeling van de jeugdathletiek door de bond en de rol die wij als Vrienden hierin kunnen vervullen. Wij hebben ook tijdens het recente bestuurlijke overleg gepleit voor samenwerking op dit vlak vanuit de overtuiging, dat een kweekvijver met potentiële talenten zich niet vanzelf zal vullen. Dat past ook binnen onze ambitie om een verbinding te leggen tussen het verleden (erfgoed), het heden (toppers) en de toekomst (de jeugdathletiek).

Verderop in deze editie van De Vriendenband treft u ook de uitnodiging aan met de voorlopige agenda voor onze Algemene Ledenvergadering en de aansluitende Vriendenbijeenkomst op zaterdag 4 april a.s. in het Oude Tolhuys in Utrecht. Wij beloven u een korte ledenvergadering met aantrekkelijk middagprogramma.

Ik hoop u graag de hand te schudden in Apeldoorn en/of in Utrecht.

Rien van Haperen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Jaap van Amsterdam, Irenestraat 74, 2161 PZ Lisse,

Tel.: 0252 418414 of 06 29288128,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl.

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>.

Mocht iemand bezwaar hebben dat zijn gegevens via de Nieuwbrief aan de leden gecommuniceerd worden of anderszins, laat dit dan even weten via ons mailadres. Wij zullen je mailadres dan uit ons bestand halen.

Daarnaast gaan wij ervan uit dat foto's op de website gewoon gepubliceerd kunnen worden, als ook gegevens via De Vriendenband. Mocht je op welke wijze dan ook hiertegen bezwaar maken, laat dit dan ook aan ons weten.

Opzegging lidmaatschap

- Jan van der Wal
- Tineke Hidding
- Henk Nass

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Binnenkort starten wij weer met een reeks NK's Indoor. Dit zijn:
  - * NK Masters en NK Meerkamp op 8 en 9 februari;
  - * NK Junioren op 15 en 16 februari;
  - * NK Senioren op 22 en 23 februari.

Alles in Omnisport Apeldoorn.

- Verder natuurlijk de NK Cross in Emmeloord op 29 februari en 1 maart.
- Op zaterdag 7 maart zullen dankzij het Vrienden Jeugdfonds, Nederlandse junioren strijden in een interland tussen Nederland-België en Duitsland. Deze wedstrijd wordt gehouden in de Indoorhal te Gent (B).
- Wij maken u alvast attent op onze Algemene Jaarvergadering, die op zaterdag 4 april wordt gehouden in het Oude Tolhuys te Utrecht. Nadere informatie: zie verderop in De Vriendenband. ALLE leden worden uitgenodigd daar aanwezig te zijn.

Vacature vervuld!

Wij zijn blij dat we iemand gevonden hebben die ons gaat ondersteunen met het up to date houden van onze website en die vernieuwende ideeën gaat inbrengen. In de persoon van Marius Veenker hopen we in de toekomst ook een voor iedereen aantrekkelijke website met informatie te geven.

UITNODIGING

Beste Vrienden van de Atletiek,

Op zaterdag 22 februari en zondag 23 februari 2020 is Omnisport Apeldoorn weer het strijdtoneel voor de AA Drink Nederlandse Kampioenschappen Indooraletiek voor senioren.

Graag biedt de Atletiekunie jou en één introducé gratis toegang op zondag 23 februari. Je aanwezigheid bij deze kampioenschappen op zondag 23 februari kun je per mail doorgeven aan Chris van der Meulen, e-mailadres: chrisvdm@ziggo.nl of telefonisch via 040-253 89 52. Geef tevens de naam van je introducé door.

Enkele dagen voorafgaand aan de wedstrijd ontvang je de toegangsbewijzen. Daarmee krijg je toegang tot de genodigdenruimte, zoals vroeger ook vaak het geval was.

Wedstrijdinformatie is te vinden op website <https://www.atletiek.nl/aa-drink-nk-indoor-senioren>.

De uitnodigende ingang van Omnisport in Apeldoorn, jaarlijks in februari het centrum van onze nationale indoorkampioenschappen.

(bron: Wikipedia)

Twee voormalige kampioenen overleden

In de laatste twee maanden van 2019 zijn ons een tweetal oud-atleten ontvallen die velen van ons zullen hebben gekend en die voor enkelen zelfs concurrenten zijn geweest bij het veroveren van eremetaal. Hoewel beiden, voor zover bekend, nooit lid van onze vereniging zijn geweest, vinden wij het niet meer dan gepast om hier enige aandacht aan hun overlijden te besteden.

Red.

Wemmie Spierenburg-Scholtmeijer (Beilen, 14 febr. 1936 - Delden, 20 nov. 2019)

Bij veel van onze Vrienden van de Atletiek-leden is Wemmie bekend als verspringster. In 1950 begon Wemmie haar atletiecarrière. Zij was toen 14 jaar en zat op de ULO in Beilen. Op aandringen van haar gymnastiekleraar meldde ze zich aan bij de plaatselijke gymnastiek- en atletiekvereniging W.I.K.

Het ging in het begin erg goed bij het kogelstoten. Eerst verbeterde ze het Noordelijk Kogelstoot-record en in 1954 behaalde ze haar eerste nationale titel bij het kogelstoten meisjes A. In 1955 mocht ze in Bremen meedoen met de semi-interland Noord-Nederland – Noord Duitsland (met Bart Kappenburg als ploegleider). Daar sprong ze 5,60 m. In datzelfde jaar zat Wemmie ook voor het eerst in de nationale landenploeg voor ver- en kogelstoten. Fanny Blankers-Koen was toen haar ploeggenote.

In 1956 verhuisde Wemmie naar Zwolle en werd kleuterleidster. Zij trouwde in 1957 met atleet en trainer Roland Spierenburg, verhuisde naar Enschede en werd lid van de nieuwe atletiekvereniging Memphis. Het bekende stadion Het Diekman werd haar trainingslocatie. In die tijd waren Fiep Twente, Toos Mutter en Ine ter Laak Spijk de beste Enschedese atletes, die veelvuldig op interlandwedstrijden te zien waren.

In 1958 behaalde Wemmie goud bij het verspringen. Ze reisde heel Europa door voor interlands en grote atletiekwedstrijden. Het goede voorbeeld dat zij gaf, werd door vele clubgenoten gevolgd. AC. Memphis ontwikkelde zich in de 60-er jaren tot een topvereniging in Nederland. De meisjes werden Nederlands clubkampioen en Memphis leverde vele nationale kampioenen af.

Wemmie Spierenburg-Scholtmeijer, 3e op de wereldranglijst verspringen in 1959. (foto archief fam. Spierenburg)

Wemmie deed tot 1969 mee aan wedstrijden. Vaak ook voor de clubcompetitie. Dat Wemmie de atletiek 19 jaar heeft beoefend, zegt veel over haar liefde voor deze sport. Door haar atletiekverdiensten werd ze in 1965 door de KNAU onderscheiden met het KNAU-erekruis. Wemmie en Roland kregen twee kinderen, Eric en Elke. Eric werd later bondstrainer hinkstapsprong en Elke werd driemaal Ned. jeugdkampioen. De appel valt niet ver van de boom.

Voor het schrijven van het boek “van gras tot goud” ben ik een paar keer bij Wemmie thuis geweest. We hebben gezellig zitten praten over vroeger. Wemmie vertelde: “In 1956 sprong ik al de limiet voor de Olympische spelen in Melbourne, maar die prestatie is nooit bij de technische commissie van de KNAU aangekomen. Ik heb daar nooit iets mee gedaan. Domme pech, ik kwam uit Drenthe.” “In 1959 sprong ik al 6m20, dat was ver boven de Olympische limiet voor Rome in 1960. Door een akelige bovenbeenblessure kon ik niet op tijd fit zijn, waardoor ik pas laat voor de limiet-sluitingsdatum in vorm kwam. Een week te laat sprong ik wel boven de limiet, 6m10. Dat zou meer dan voldoende zijn geweest voor deelname.” In 1959 staat Wemmie met 6m20 derde op de Wereldranglijst.

Wij wensen Eric, Elke, kinderen, kleinkinderen veel sterkte toe.

Harry Dost

Kees van Loon (1942-2019)

Van de website van Atletiekvereniging Achilles-Top namen wij de volgende kennisgeving over:

Ons lid van verdienste Kees van Loon is 16 december in Roermond overleden. De crematie heeft in besloten kring plaatsgevonden. Kees van Loon behoorde van 1961 tot en met 1971 tot de nationale atletiektop op de 800 en 1500 meter. In 1969 werd hij nationaal kampioen op de 1500 meter. Hij maakte vijf keer deel uit van de nationale ploeg en vertegenwoordigde Nederland tijdens de FICEP-Spelen in het Spaanse Oviedo. Kees was al een lange periode ziek. Wij wensen zijn echtgenote Joke en kinderen heel veel sterkte in deze moeilijke dagen.

Kees van Loon (midden) met Theo Kessels (rechts) en No op den Oordt (links) tijdens een 1000 meterrace in Kerkrade in 1968. (bron: Facebook)

Uitnodiging Ledenvergadering en Vriendenbijeenkomst 2020

Zaterdag 4 april 2020 in Het Oude Tolhuys
Weg naar Rhijnauwen 13-15
3584 AD Utrecht

Zoals tijdens de ledenvergadering van 2019 al is medegedeeld zal de ledenvergadering dit jaar in het voorjaar worden gehouden en de reünie in het najaar. Reden hiervoor is dat het niet goed is dat de verantwoording over het voorgaande jaar, dus 2019, pas in de 2^e helft van 2020 gebeurt. Dit keer hebben wij de vergadering centraal in het land bij **Het Oude Tolhuys in Utrecht**. Hier is ruim voldoende gelegenheid om te parkeren en met openbaar vervoer goed te bereiken. Zoals gebruikelijk starten wij met de vergadering, waarna de lunch volgt. Het middagprogramma zal informeel zijn. Nadere informatie over dat programma volgt via de nieuwsbrief.

Het programma voor deze dag is als volgt:

10:00 – 11:00 uur	Ontvangst met koffie/thee en iets lekkers.
11:00 – 12:00 uur	Algemene Ledenvergadering
12:00 – 12:30 uur	Aperitief
12:30 – 13:30 uur	Lunch en Vriendenbijeenkomst.
13:30 – 15:30 uur	Middagprogramma.
16:00 uur.	

De kosten voor deze reünie zijn €35,- p.p.

Daarvoor krijg je bij binnenkomst iets lekkers en onbeperkt koffie en thee tot aan de lunch, een luxe lunch en 3 consumptiebonnen per persoon.

Bonus voor deelname aan ledenvergadering.

In goed overleg met de organisatie van de Ter Specke Bokaal krijgen alle deelnemers aan deze ledenvergadering een uitnodiging voor de VIP tent voor de openingswedstrijd van het Nationaal Baancircuit op 16 mei in Lisse.

Je kan je tot uiterlijk 24 maart 2020 opgeven voor deze reünie door middel van betaling op rekeningnummer: NL89 RABO 0357 8739 39 t.n.v.: Vrienden van de Atletiek (onder vermelding van: 'Algemene Ledenvergadering 2020 en Vriendenbijeenkomst + naam/namen).

Bij Wim van der Krogt kun je terecht voor nadere informatie en ideeën:

- Mailadres: wimvanderkrogt@xs4all.nl
- Telefoonnummer: 071-5891685 / 06-53561350

Geef het ook aan Wim van der Krogt door als je speciale dieetwensen hebt (vegetarisch).

JAMIN SPORTS

WORLDWIDE TRAVEL AND TICKET PACKAGES

MULTI EVENT CHAMPS, GOTZIS, AUSTRIA - 30-31 MAY 2020
TOKYO, JAPAN - 24 JULY - 9 AUGUST 2020
EURO CHAMPS, PARIS, FRANCE - 25-30 AUGUST 2020
RUN QUINTA - ALGARVE, PORTUGAL - NOVEMBER 2020
EURO XC - DUBLIN, IRELAND - 13 DECEMBER 2020
WORLD CHAMPS - EUGENE, USA - 6-15 AUGUST 2021
EURO INDOOR CHAMPS - TORUN POLAND - 5-7 MARCH 2021

+44 800 840 1116

INFO@JAMINSPORTS.CO.UK

 facebook/jaminsports

ALGARVE - PORTUGAL

RUNQUINTA

NOVEMBER 2020

3 NIGHT
PACKAGES
FROM
€299

JAMIN SPORTS 2ND
FESTIVAL OF RUNNING
IN THE ALGARVE

TRAIL & ROAD RACES
WINTER SUN
CELEBRITY Q&A

1 Weekend
Varied terrain
Live music
Superb hotel
Early booking discount
Watch run & socialise together

WWW.RUNQUINTA.COM

De Nederlandse wereldrecords (2)

De wereldrecords van Fanny Blankers-Koen

In de vorige Vriendenband heb ik een start gemaakt met het verhaal over de geëvenaarde en verbeterde wereldrecords die Nederlandse atleten in de geschiedenis van de atletieksport op hun naam hebben geschreven. Aanleiding was het record van Sifan Hassan op de Engelse mijl van midden vorig jaar. Overigens had zij begin vorig jaar ook al een wereldrecord gevestigd, namelijk op de 5 km. Die afstand op de weg is echter pas sinds 2019 door de onlangs tot World Athletics omgedoopte IAAF 'wereldrecordwaardig' bevonden. Er zijn dus atletes die een snellere tijd op hun naam hebben staan dan het huidige record van 14.44 van Sifan Hassan, alleen werden die tijden vóór 2019 gerealiseerd. In mijn ogen dus een wat minder goede aanleiding voor dit verhaal dan haar record op de mijl.

Twaalf wereldrecords

Fanny Blankers-Koen heeft in de loop van haar carrière en verspreid over dertien jaar in totaal twaalf wereldrecords op haar naam geschreven, negen individuele en drie estafetterecords. Dat is voldoende stof voor een aparte aflevering van dit overzicht.

Enkele weken na de Olympische Spelen van 1936 verslaat Fanny Koen (links) in Amsterdam Ali de Vries (rechts) en behaalt een van haar eerste overwinningen op de 100 m. *(foto archief Atletiekergoed)*

Fanny Koen was net achttien, toen zij in 1936 deelnam aan de Olympische Spelen in Berlijn. Ze werd er gedeeld vijfde bij het hoogspringen en maakte daarnaast deel uit van de ook als vijfde eindigende estafetteploeg, na in de series met 48,4 s het nationale record met een volle seconde te hebben verbeterd, dat op naam stond van die andere ploeg uit 1932, met daarin Tollien Schuurman, weet u nog wel? Overigens had Fanny Koen zich op sprintgebied nog nauwelijks onderscheiden. Een jaar eerder had zij nota bene het

Nederlandse record op de 800 m verbeterd en haar allereerste optreden in een estafette door een diskwalificatie verprutst.

In 1936 hebben vooral haar eerste nationale titels op de 200 m en het hoogspringen haar aan die olympische uitzending geholpen. In Berlijn waren voor haar natuurlijk niet alleen de prestaties van het fenomeen Jesse Owens, maar ook diens handdruk plus handtekening een stimulans om harder te gaan trainen en zich op de sprint te werpen.

WR 1: 100 yards

Twee jaar later had Fanny Koen haar naam als sprintster gevestigd. Vanaf 1937 waren beide nationale sprintafstanden haar domein en dat zou tot het eerste jaar van WO II zo blijven. Op de 100 m was zij in 1938 met 12,0 s inmiddels ook de snelste Nederlandse. Toch werd de wedstrijd voor nieuwelingen op 19 juni 1938 op de sintelbaan aan het Olympiaplein in Amsterdam, die het district Noord-Holland organiseerde, vooraf aangekondigd als een gelegenheid waarop Fanny ‘slechts’ een poging zou doen om het nationale record van 11,2 s op de 100 yards te verbeteren. Dat was die tijd uit 1931 van Tollien Schuurman en sindsdien in 1937 op de grasbaan in Doetinchem eenmaal door Fanny geëvenaard. Echter, wat haar illustere voorgangster in 1931 niet was gelukt omdat immers, zoals de vorige keer uitgelegd, de overkoepelende vrouwenbond FSFI alleen metrische records erkende, lukte Fanny in Amsterdam wel. Dat kwam doordat de FSFI in 1936 inmiddels uiteen was gevallen. Sindsdien behartigde de IAAF zowel de belangen van de mannen- als de vrouwenatletiek en die erkende vanaf 1935 wereldrecords op de traditionele yards-afstanden wel. Op de 100 yd was dat record 11,0 s, in 1935 gelopen door de Zuid-Afrikaanse Barbara Burke. Die tijd nu werd daar op het Olympiaplein door Fanny geëvenaard, waarmee haar eerste wereldrecord een feit was. Kitty ter Braake werd in die race tweede op een achterstand van een volle seconde!

Het oorspronkelijke plan: stoppen na 1940

Bij dat ene wereldrecord had het heel goed kunnen blijven. Dan hadden we ook Fanny Koen in ons vorige deel over de wereldrecords van de vooroorlogse generatie kunnen behandelen. Het oorspronkelijke plan was immers om de atletiekloopbaan in 1940 te bekronen met een tweede Olympisch optreden op de Spelen van Helsinki, daar hopelijk ook wat ermetaal bijeen te sprokkelen, waarna de relatie die inmiddels in 1939 tussen Jan Blankers en Fanny Koen was ontstaan, zou worden bezegeld met een huwelijk. Vervolgens zou het opbouwen van een gezin centraal komen te staan. In de opvattingen van die tijd betekende dat voor een vrouw het einde van de sportloopbaan. Al zag Fanny zich, eenmaal getrouwd, nog wel aan wedstrijden op verenigingsniveau deelnemen. Want om nu inens radicaal te stoppen met de sport waar zij zoveel van hield, dat leek haar toch wat al te moeilijk.

Comeback

Hoe anders is het gelopen. De Tweede Wereldoorlog trok een streep door de Olympische Spelen in Helsinki en dus ook door de plannen van Fanny Koen om daar haar carrière te bekronen met roem en ermetaal. Het huwelijk tussen Jan Blankers en Fanny Koen ging dat jaar, twee weken na de nationale kampioenschappen, echter wel gewoon door en toen Fanny in 1941 zwanger bleek van zoon Jan, van wie zij dat jaar in augustus beviel, schreven de kranten al over de grote leegte die zij op de atletiekbanen had achtergelaten. Intussen had de sprintkampioene zelf al gauw heimwee naar haar zo geliefde sport. En dus werd de training na de bevalling weldra en voor die tijd fanatieker dan ooit hervat. Jan jr. werd met kinderwagen en al gewoon naar de trainingen op het Olympiaplein meegenomen, een wandeling van tien minuten. Binnen huize Blankers werden nieuwe

---

Olympische doelen gesteld en in 1942 vierde Fanny Blankers-Koen haar comeback met nationale titels op de 100 m en bij het verspringen. Binnen twee jaar werden vervolgens – in oorlogstijd wel te verstaan– niet minder dan zes wereldrecords gevestigd!

WR 2: 80 m horden

Aan de horden had Fanny Koen aanvankelijk weinig aandacht besteed. Pas in 1940, vlak voor haar trouwen, had zij op de 80 m horden haar eerste nationale titel veroverd in 12,3 s. Stukken harder ging het echter twee jaar later. Helemaal aan het eind van het atletiekseizoen, op 20 september 1942, kwam Fanny Blankers-Koen tijdens een horden-tweekamp op het Olympiaplein in haar eerste race over 80 m horden, met de wind schuin tegen, tot 11,3 s. Bij de tweede gelegenheid liet zij 11,4 klokken, nadat zij een horde had geraakt. Die 11,3 was echter een evenaring van het wereldrecord van de Italiaanse Claudia Testoni, die dit drie jaar eerder in Garmisch-Partenkirchen had gevestigd en het zelf drie weken later in Dresden nog eens had geëvenaard. Dit record overleefde de oorlog en zou pas in 1948, kort voor de Spelen in Londen, door Fanny zelf worden verbeterd.

Fanny Blankers-Koen als hordeloopster. Dit beeld staat bij het FBK Stadion in Hengelo. (bron: Wikipedia)

WR 3: hoogspringen

De eerste wedstrijd van het atletiekseizoen 1943 vond plaats op 30 mei op het Olympiaplein in Amsterdam en werd officieel aangekondigd als ‘Nationale Trainingswedstrijden voor Dames en Meisjes’. Fanny Blankers-Koen had voor het hoogspringen gekozen, waarvan het wereldrecord sinds 1939 op 1,66 m stond, op naam van de Britse Dorothy Odam, één van die atletes die in Lien Gisolfs tijd al actief was, en dat sindsdien door twee atletes was geëvenaard. De bedoeling was overigens om een aanval te doen op het Nederlandse record, dat sinds 1938 op 1,64 m stond. Na in trainingspak de hoogtes tot en met 1,54 moeiteloos te hebben overbrugd, dacht Fanny bij haar volgende poging over de 1,60 te moeten springen, een hoogte die zij wel vaker had gehaald. In werkelijkheid had men de lat echter op 1,645 gelegd, een trucje dat blijkbaar was afgekeken van de Brusselse officials die in 1928 Lien Gisolf aan haar eerste wereldrecord hadden geholpen. En opnieuw werkte het! Want toen Fanny het eenmaal beseftte en doorkreeg hoe gemakkelijk zij die hoogte had bedwongen, raakte zij in de winning mood en sprong zij achter elkaar in twee pogingen over 1,67, daarna eveneens in twee keer over 1,69 en ten slotte bij haar derde poging over 1,71! Drie wereldrecordprestaties op rij en als eerste vrouw ter wereld over de 1,70! *Fanny Blankers de veelzijdige! Zoo zal dit sprint-, spring- en hordenfenomeen voortaan in de onbloedige geschiedenis der dames-athletiek voortleven*, schreef het ‘Nieuws van den dag’ een dag later lynchisch.

Het zou tot 1951 duren, voordat de Britse Sheila Lerwill er 1,72 m van maakte.

Dat Fanny Koen goed kon hoogspringen, had zij al aan het begin van haar carrière bewezen. Hier zien wij haar in actie tijdens de wedstrijden om de P.J.-Beker in 1936 in Haarlem, waar zij het hoogspringen met 1,607 m won.

(foto archief Atletiekerfgoed)

WR 4: verspringen

Niet lang daarna was het opnieuw raak, nu weer helemaal aan het eind van het seizoen. Dit keer was het verspringen aan de beurt. Eerder dat jaar was Fanny Blankers-Koen al tot 6,08 m gekomen, terwijl het wereldrecord sinds 30 juli 1939, op naam van de Duitse Christel Schulz, op 6,12 m stond. Wat eerder net niet lukte, lukte op 19 september 1943 op de nieuwe sintelbaan in de Leidsche Hout wel: de Amsterdamse kwam, met tegenwind en al, tot 6,25, na bij een eerdere poging al 6,115 m te hebben laten opmeten! Met die twee wereldrecords in 1943 vestigde Fanny Blankers-Koen zich *aan de top van de internationale dames atletiek*, oordeelde ‘Het Volk’.

Fanny’s verspringprestatie werd pas in 1954 door de Nieuw-Zeelandse Yvette Williams met drie centimeter overtroffen.

WR 5: 100 yards

Het ‘Athletiek-Concours’ dat AV ’23 op 18 mei 1944 in het Olympisch Stadion in Amsterdam organiseerde, was opnieuw de eerste wedstrijd van betekenis van het jaar en opnieuw waren alle ogen gericht op Fanny Blankers-Koen, die immers eerder in mei tot grootse daden in staat was gebleken. En het publiek werd niet teleurgesteld. Want sinds Fanny in 1938 op de 100 yd met 11,0 s mede-wereldrecordhoudster was geworden, was die tijd door nog eens zo’n tiental andere atletes geëvenaard, ook al werden daarvan alleen die van de Nieuw-Zeelandse Doreen Lumley en de Australische Decima Norman, beide kort na elkaar in 1939 gelopen, door de IAAF erkend. Hoog tijd dus om een einde te maken aan dit onoverzichtelijke gedoe. En dat was precies wat Fanny Blanker-Koen deed. Want met een lichte tegenwind kwam de Sagitta-atlete in het Olympisch Stadion dit keer tot 10,8 s. Opmerkelijk was dat Gerda Koudijs als tweede aankomende met 11,0 s het oude record evenaarde.

Die 10,8 zou tot in 1950 stand houden, totdat de Australische Marjorie Jackson er op 31 maart van dat jaar in het Australische Newcastle 10,7 van maakte.

WR 6: 4 x 110 yards

Er werd op die dag in mei in het Olympisch Stadion nog een tweede wereldrecord ge-

---

vestigd, een zeldzame gebeurtenis in Nederland. Het was echter begrijpelijk dat de organisatie, met ten minste twee sprintsters in recordvorm zoals hierboven beschreven, in

De nieuwe wereldrecordhoudsters op de 4 x 110 yards: vlnr. Gerda Koudijs, Nettie Timmer, Janny Adema en Fanny Blankers-Koen.

(bron: 1870-2000 – 130 jaar atletiek in Nederland)

het wedstrijdprogramma zowel aan het begin als aan het eind een 4 x 110 yards estafette had ingepland. Twee gerichte aanvallen op het wereldrecord dus, dat al sinds 1926 met 49,8 s op naam stond van Groot-Brittannië. Bij het eerste optreden van het Nederlandse team, dat naast Fanny Blankers-Koen uit Janny Adema, Nettie Timmer en Gerda Koudijs bestond, werd ondanks matige wissels een tijd van 48,8 s gerealiseerd, een seconde scherper dus dan het belegen record uit 1926. Bij de tweede poging aan het eind van het programma waren de wissels tussen het viertal heel wat beter, maar het tempo wat langzamer

en werd voor het viertal een tijd van 49,0 s geklokt, ook altijd nog een stuk beter dan de Britse vrouwen in 1926. Je zou kunnen zeggen dat hier de basis is gelegd voor de latere estafette-successen op Europese kampioenschappen en Olympische Spelen. Vier jaar later zou ditzelfde team, op één wisseling in de opstelling na, haar eigen record verder naar beneden toe bijstellen.

WR 7: 4 x 200 m

De nationale wedstrijden die GAC op 27 augustus 1944 op de twee jaar oude sintelbaan in het Gemeentelijk Sportpark in Hilversum organiseerde, waren de laatste van enige importantie tot het einde van WO II. Een week later namen de oorlogsomstandigheden een dusdanige vorm aan –met op 3 en 4 september de bevrijding van respectievelijk Brussel en Antwerpen door de geallieerden, in eigen land gevolgd door ‘Dolle Dinsdag’ op 5 september–, dat de Duitse bezetters de ‘uitzonderingstoestand’ afkondigden. Samenscholingen van meer dan vijf personen werden verboden en van sport in de open lucht kon dus geen sprake meer zijn.

Die dag in augustus werd echter aangegrepen om een serieuze aanval te doen op het wereldrecord op de 4 x 200 m, dat sinds 1938 op 1.45,3 stond en in handen was van ... jawel, een Duitse ploeg! In zijn boek ‘Fanny Blankers-Koen – De huisvrouw die kon vliegen’ beschrijft Kees Kooman, hoe Fanny, Lies Sluyters, Nettie Timmer en Gerda Koudijs voor de gelegenheid hun nationale tenues stiekem hadden ‘verfraaid’ met een embleem van een leeuw die zijn tong uitstak naar de Duitse toeschouwers op de tribune. Deze actie van verzet, die onder de trainingspakken tot vlak voor de start van de race goed geheim werd gehouden, werd door de vele toeschouwers op de tribune met donderend

---

gejuich ontvangen. De hooggeplaatste Duitse gasten op de tribune hadden echter enige tijd nodig om te beseffen wat er aan de hand was.

Blankers-Koen, Sluyters, Timmer en Koudijs lieten vervolgens een tijd van 1.41,0 noteren, een forse verbetering dus van het Duitse wereldrecord. Is dat hun ‘redding’ geweest, waardoor hun actie van verzet zonder gevolgen is gebleven?

In juli 1950 wist een team uit Moskou de tijd op dit incurante estafettenummer verder te verbeteren tot 1.40,6.

Tweede comeback

De oorlog was nauwelijks afgelopen, of Fanny Blankers-Koen raakte opnieuw in verwachting, waarna begin 1946 dochter Fanny werd geboren. In het boek ‘Sprintkoninginnen’ van Kees Kooman verklaart zij: “Eigenlijk was ik in 1946 gestopt met atletiek. Maar omdat er zoveel meisjes bij ons thuis sliepen die door mijn man getraind werden, dacht ik: zou ik het nog kunnen? Nadat ik toestemming had gekregen van dokter Dijkstra (de vader van Sjoukje Dijkstra – PW) bleek ik meer melk te hebben dan toen ik niet sportte. Het meisje (Fanny junior) sjouwde ik overal mee naartoe. Het voeden ging tussen het lopen door.” Intussen trainde Fanny harder dan ooit, want de EK in Oslo zaten eraan te komen en daar wilde zij naartoe.

Nadat ze dat jaar maar liefst vijf nationale en twee Europese titels had veroverd, was de bijnaam ‘de vliegende huisvrouw’ geboren.

WR 8: 100 m

Het duurde tot het Olympische jaar 1948, voordat er door Fanny Blankers-Koen weer wereldrecords werden gevestigd. Het eerste kwam tot stand tijdens de interland Nederland-Frankrijk op het Olympiaplein in Amsterdam. Daar won zij de 100 m in 11,5 s en dat was één tiende voorbij het record dat sinds 1935 op 11,6 s had gestaan, op naam van de Amerikaanse Helen Stephens en in 1937 geëvenaard door Stanisława Walasiewicz, u weet wel, die Poolse waar Tollien Schuurman eerder ook al tegen had gestreden. Overigens was het niet de eerste keer dat Fanny Blankers 11,5 liet optekenen. Ze had die tijd in 1943 al een keer eerder gelopen, maar dat was in een wedstrijd waar ook mannen aan hadden deelgenomen. Geen officieel wereldrecord dus.

Fanny’s record werd in 1952 door de Australische Marjorie Jackson eerst geëvenaard, die er vervolgens enkele maanden later, op 4 oktober 1952, 11,4 van maakte.

WR 9: 80 m horden

Als het aan Fanny Blankers-Koen zelf had gelegen, was zij op 20 juni 1948 op de ‘Olympische Dag’ in het Olympisch Stadion in Amsterdam helemaal niet van start gegaan op de 80 m horden. De sintelbaan lag er in haar ogen, met allerlei verborgen zachte plekken, veroorzaakt door de vele andere activiteiten die er eerder op hadden plaatsgevonden, waaronder speedwaywedstrijden, veel te gevaarlijk bij. Zo’n dikke maand voor de aanvang van de Spelen in Londen wilde ze niet het risico lopen van een blessure. Het volle programma van die dag met verschillende sporten, waaronder wielrennen, paardensport, voetbal en atletiek, met vele prominente sporters, had echter

---

maar liefst 63.000 toeschouwers naar het stadion gelokt. Jan Blankers stond dus voor een dilemma en liet zich door de organisatie ten slotte overhalen om zijn vrouw toch van start te laten gaan. Die zat echter, vijftien minuten voordat zij moest lopen, nog op de tribune. Dus toen de stadionspeaker haar optreden aankondigde, vertrok Fanny woedend naar het bijterrein om daar op haar gympen snel nog wat inloopwerk te verrichten, waarna ze pas vlak voor de start haar spikes aantrok. *Starten, die race lopen en direct daarna omkleden* hield zij zichzelf voor. Na het startschot nam zij als in een roes de eerste horden, vloog over de rest heen en beende na de finish direct door naar de kleedkamer. Waar zij mokkend bleef zitten, terwijl de speaker haar tijd omriep: 11 seconden rond, een verbetering van haar eigen wereld-record met drie tienden! Wat boosheid al niet vermag hebben wij vorig jaar in Doha met Sifan Hassan nog weer mee kunnen maken..! Het weekblad 'Sportief' reageerde later wat kribbig: *Waarom zetten ze eigenlijk horden neer, als Mevrouw F.E. Blankers-Koen de tachtig meter loopt? Zij kijkt die dingen tóch met geen oog aan...'*

Vier jaar later maakte de Australische Shirley Strickland-de la Hunty er in de finale van de Olympische Spelen in Helsinki 10,9 s van, na een dag eerder al 11,0 te hebben laten klokken.

WR 10: 4 x 110 yards

Een laatste conditietest voor het begin van de Spelen in Londen vond plaats op 25 juli 1948 op de snelle baan van Te Werve in Rijswijk, waar die dag trainingwedstrijden werden gehouden. Dat het in elk geval met de vorm van Fanny Blankers-Koen wel goed zat, bewees zij niet alleen op de 80 m horden, maar ook op de 4 x 110 yd estafette. Want samen met Gré de Jongh en het inmiddels in de echt verbonden duo Nettie Witziers-Timmer en Gerda van der Kade-Koudijs kwam zij op dit estafette-onderdeel tot 47,4 s, 1,4 seconde sneller dan het vorige record uit 1944. Overigens had veertien dagen eerder bijna hetzelfde team –Fanny Blankers-Koen was toen vervangen door Xenia Stad-de Jongh– in Rotterdam al 48,5 laten noteren. Maar omdat een Australisch team inmiddels 48,4 had gelopen, werd dit wereldrecord nooit aangevraagd. Veel later pas zou blijken, dat die Australische prestatie nooit als record was erkend.

Het record van 47,4 hield stand tot 1950, toen een Zuid-Afrikaans viertal het in Kimberley verbeterde tot 47,3.

(Volgende keer: De laatste wereldrecords van Fanny na de Spelen en wat erop volgde)

Dat het vlak voor Londen met haar vorm wel goed zat, bewees Fanny Blankers-Koen bij de laatste conditietest op Te Werve. Hier scheert zij over de horden. (foto archief Atletiekerfgoed)

Ode aan de Moeder aller Sporten En haar Nederlandse dochters

Ooit liet in Londen Fanny Blankers-Koen
haar hielen zien aan 's werelds topatleten,
en raakten Neerlands schonen prompt bezeten
van atletiek. Naaldhak werd spijkerschoen.

Wie ook graag wierp of sprong, ging meerkamp doen.
En wie zich in het zwembad wilde meten,
liever te paard op op een racefiets was gezeten,
droeg dapper bij aan Neerlands sportblazoen.

Gelukkig gaat Ranomi nog niet met pensioen.
Noch meiden die Leeuwinnen gingen heten.
Wat gaven die de Denen van katoen!

Dat heeft de Atletiek op haar geweten.
Opdat we dit maar nooit zullen vergeten,
Werd Dafne opnieuw wereldkampioen.

Leidschendam, 2017

Hans Douwes

Uit:
Binnen zonder kloppen
Verhalende gedichten

Een atletische oerknal

Je kent ze wel, die vaak oubollige, (quasi) humoristisch bedoelde, korte verhaaltjes, waardoor je totaal op het verkeerde been wordt gezet. Zeker bij atleten mag dat natuurlijk niet zomaar gebeuren, want in dat geval komt er weinig van presteren terecht. Een voorbeeld:

Dus jij wilt een dag vrij? Besef je eigenlijk wel wat je vraagt? Een jaar heeft 365 dagen waarop gewerkt kan worden. Er zijn 52 weken per jaar waarin je al twee dagen per week vrij bent. Zo blijven er nog maar 261 dagen over. Maar, per dag werk je 16 uur niet! Dat staat gelijk aan 170 dagen. Je hebt zodoende nog maar 91 werkdagen. Per dag besteed je 30 minuten aan w.c.-bezoek, koffie drinken en een half uur om te lunchen. Bij elkaar zijn dat ook weer 69 dagen zodat er nog slechts 22 werkdagen restereren. Dankzij je intensieve sportbeoefening leef je behoorlijk gezond maar zo ongeveer twee dagen per jaar vraag je om ziekteverlof. Dan hebben we elk jaar nog vijf verplichte feestdagen waarop ik de tent moet sluiten wat het aantal werkbare dagen reduceert tot 15. Daarvan geef ik je met een royaal gebaar 14 dagen betaald vakantie.

Blijft er EEN dag over om te werken en jij wilt die ene dag vrij?

Het risico van reacties als bovenstaand liepen onzer toppers-van-toen die natuurlijk niet van hun sport konden leven en er 'gewoon' na de studie een baan bij hadden. Dan was je door je talent, je ijverig trainen, je prima wedstrijdmentaliteit en dergelijke, zover gekomen, dat je werd uitgenodigd voor een interland. Vrijdagavond verzamelen op het station in Utrecht (haalde je nét), per nachttrein met de hele ploeg naar een (verre) Europese bestemming, zaterdag tot rust komen na de reis waarin van goed slapen natuurlijk voor velen niet echt sprake was, loslopen en/of nog een heel lichte training 'voor het herstellen van het goede gevoel', zondag de wedstrijd.

Soms zondagavond weer snel naar de nachttrein voor de terugreis, soms konden jullie pas maandag daar weer aan beginnen. Zodat je voor die maandag een snipperdag had gevraagd aan je baas.

Voor de toppers-van-nu speelt dat allemaal niet meer. In de eerste plaats is het nauwelijks tot níét mogelijk om met een voltijd baan in je sport de top te halen. In de tweede plaats zijn er vrijwel geen interlands meer. In de derde plaats zijn tegenwoordig deeltijdbanen veel meer mogelijk dan toen en zijn vooral de faciliteiten voor werkelijke topsporters door NOC*NSF, door de Atletiekunie, en voor een aantal dankzij sponsoring zodanig verbeterd, dat gedurende de mooie jaren van een topsportcarrière volledige concentratie daarop nodig, maar ook mogelijk is.

Wat dat betreft is het topsport klimaat geleidelijk aan een stuk warmer geworden. (Is er toch nog een vorm van opwarming van deze aarde waar we wél blij mee kunnen zijn.)

Verstand	Verstandig een carrière opbouwen, niet gefocust zijn op korte-termijn-successen.
Materie	Alle materiële zaken die je nodig hebt, de ‘tastbare’ zaken zoals de juiste kleding, trainings- en wedstrijdmaterialen, een passende accommodatie, de trainers en later de begeleidingsstaf.
Geheugen	Onthouden wat niet werkt, waarvan je kunt leren, wat je succes brengt, dat goed gebruiken; kortom: tijd inbouwen voor reflectie, voor (zelf)evaluatie.
Energie	Dat je jouw energie op de juiste manier móet inzetten, spreekt zó voor zich, dat heeft geen verdere toelichting nodig.
Wil	Wie niet alle mogelijkheden die je in huis hebt WIL benutten, komt er NOOIT.
Ruimte	Niet alleen de fysieke ruimte, maar vooral ook de ruimte om jezelf te zijn, voor jouw inbreng naar je eigen aard, ook die ruimte is onmisbaar.

Zaken als deze beheersen, helpen je jouw mogelijkheden perfect te benutten. (En dat is niet alleen voor atleten van toepassing!) Hawking lanceerde trouwens ook een interessante vergelijking over de oerknal. Als je de theorie erover accepteert, moet de daarvoor benodigde energie ‘ergens’ vandaan zijn gekomen! Dat legde Hawking zó uit: “Als je op een vlak strand een bergje wil bouwen, moet je ernaast zand wegscheppen. Je graaft dus een kuil om een berg te maken. De kuil is eigenlijk de negatieve uitvoering van de berg. Zo ook de oerknal. Die produceerde een onmetelijke hoeveelheid positieve energie, maar tegelijkertijd dezelfde hoeveelheid negatieve (die je terug vindt in de ruimte.). Positieve en negatieve energie zijn samen altijd nul, dat is een algemeen gekende en erkende natuurkundige wet.”

Die wet kun je ook onverkort voor een mooie atletische loopbaan gebruiken. Zij levert -al tijdens, net als uiteindelijk- enorm veel positieve energie op, maar daarnaast zeker net zoveel negatieve. Want wat moest je er immers allemaal voor laten? Wat heb je allemaal gemist omdat het je sportieve carrière in de weg zou kunnen staan? Denk alleen maar aan het sociale leven, de contacten met familie, vrienden en kennissen.....

Tja, ben een beetje afgedwaald van het grappige, hoewel eigenlijk onbenullige beginverhaaltje, maar misschien heb je in het vervolg toch wel iets van jezelf herkend.....

Hugo Tijsmans

**ELITE ATHLETE MANAGEMENT
SPORTS MARKETING & SPONSORING
EVENT MANAGEMENT**

Global Sports
Communication

GLOBALSPORTSCOMMUNICATION.NL

Voetlichtflits

In de vorige Vriendenband beloofde ik in het artikel over Joop Keizer terug te zullen komen op het feit, dat hij eind 1962 was geopereerd aan een spatader in zijn rechterbeen. Een aangeboren aandoening, zo werd lang gedacht. Totdat Keizer nog niet eens zo vreselijk lang geleden tot het besef kwam, dat de oorzaak wel eens een heel andere kon zijn geweest dan wat lange tijd werd gedacht.

Joop Keizer (foto Piet Wijker)

Een bus die tijdens het spelen op straat over zijn been was gereden, was waarschijnlijk een veel logischer oorzaak van het euvel.

Joop Keizer: “Het was op elfjarige leeftijd. Ik weet het nog precies, omdat ik toen op atletiek zat. Want toen dat been zo dik was, ging ik nog naar de wintertraining.

Wat gebeurt? Ik zit op een karretje en kom een vriendje op zijn fiets tegen. ‘*Heb je een touw? Dan trek ik je voor*’, roept die. Nu liep de weg daar, een harde weg, iets naar beneden toe, naar het lagere poldergedeelte. *Dus ik zeg: ‘nou leuk, vastmaken!’* En ik laat me trekken. Maar daar staat een rode bus van de ENHABO (de Eerste Noord-Hollandse normale gemeentebus, deze had de motor gelukkig

Autobus Onderneming – PW), geen achterin. Die staat daar stil bij de halte. Mijn vriendje op de fiets gaat daar dus omheen. De buschauffeur ziet die fietser gaan en gaat optrekken. Hij ziet niet dat ik daarnaast zit. Mijn vriendje probeert nog harder te fietsen en ik zie in mijn angst –ik droom er nog wel eens van– dat hele grote wiel op me afkomen. Vlakbij hoor, nog geen meter van mij af. Ik denk: ‘*nou ga ik dood*’. Dus ik spring eraf, maar mijn rechterbeen, waar ik mee afzette, daar ging die bus overheen. *Bonk*, ging het. En ik trok terug. D’r waren net plantsoenarbeiders bezig en die kwamen naar me toe met: ‘*is er wat?*’ En ik: ‘*nee!*’ Ik schrok me de pokken. Dat karretje lag helemaal verbrijzeld. En ik ben hard naar huis toe gerend.

De bus die over het been van Joop Keizer reed.

(bron: Facebook)

De volgende dag was-ie bijna tweemaal zo dik als mijn andere been. Maar mijn vader, die was hospitaalsoldaat geweest in dienst, die zei: *'ik heb wat getest en er is niks gebroken. Het is allemaal vocht, dat gaat vanzelf weg.'* Een week later ben ik met dat been nog naar de indoortraining gegaan, maar ik kon bijna niks met dat dikke poot. En inderdaad, het heeft lang geduurd, maar het ging weg."

Later, toen hij zestien, zeventien jaar oud was en hij, na zijn jaren bij 'De Waarheid', nog een tijdje als bontwerker werkte, moest hij de hele dag staan en kreeg hij last van dikke bulten in zijn kuit. Joop: "Het was geen staan en het brandde altijd, die bulten. *'Dat gaat zo niet meer'*, zeiden ze daar, *'waarschijnlijk aangeboren.'* Maar niemand in onze familie had spataderen! Zelf heb ik die link met dat ongeval nooit gelegd, maar dat was het dus wel." Nog flink wat jaren bleef Keizer daarna met het probleem rondlopen, totdat hij er in militaire dienst ten slotte vanaf werd geholpen.

Piet Wijker

Vegatest

Met de VEGATEST- methode kunnen uitspraken worden gedaan over zwakke organen, belasting door pesticiden of insecticiden, een gebrek aan bepaalde stoffen, aanwezige parasieten, vergiftiging met zware metalen overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen en allergische reacties.

Vegacheck

Met behulp van de Vegacheck wordt van verschillende gebieden in het lichaam de reactie op prikkels gemeten. Wanneer het lichaam te sterk of te zwak op een prikkel reageert, is er sprake van een storing in het lichaam die ziekteverschijnselen oproept of kan gaan oproepen.

Quantumfysica

In 60 seconden meten welke tekorten er zijn.

072-5156782 • www.marjabak.nl
marja.bak@gmail.com

Stichting Natuur en Milieu
ENERGIEK

Nostalgische mijmering

Een rits van vage beelden ontvouwde zich spontaan tot een verhaal bij het lezen van sportpark Nenijto als plaats van de jaarlijkse bijeenkomst van “de vrienden”. Zo gaat het meestal als je na lange tijd herinnerd wordt aan momenten en situaties die je ooit hebben geroerd. Onbewust hebben zich diverse impressies uit mijn veelvuldige bezoek aan deze atletiekbaan, als vergeelde krantenknipsels in mijn geheugen genesteld, die zich nu in de vorm van een ietwat fragmentarisch beeldverhaal opdringen. Langzaam schuiven de beelden zich aaneen tot een logisch verhaal, alsof je het in slechts één enkel bezoek hebt waargenomen. Echter sportieve succesjes en een veelvuldig optreden aldaar hebben de houdbaarheid tot op de dag van vandaag als sluimerend document genesteld. De vraag blijft dan of het allemaal precies zo was zoals ik het zich nu weergeef, temeer daar het al ruim een halve eeuw in de krochten van mijn brein vertoeft dat ook niet meer zo piep is. Maar wat maakt het uit? Reden genoeg voor een genoeglijke mijmering.

Het was in 1960 dat ik op deze Nenijtoabaan mijn allereerste baanwedstrijd 1500 m in de CD-klasse won in 4.07,2, waarmee ik meteen naar de B-klasse promoveerde. Voorwaar een hachelijke onderneming als crosser om me zomaar van het open veld en bos, waar pijlen, tape en zaagsel de koers bepalen in het juk van de pistiers te begeven waar meetbanden en klokken de orde dicteren. Dat ook nog eens op een sintelbaan in het centrum van een grote stad op een geprezen arena, die bekneld ligt tussen het geruis van trein- en wegverkeer.

Een wereldburger voelde ik me toen om via de ijzeren weg het platteland voor even achter me te laten en me te wagen in dit stadsrumoer. Een wandeling van station centraal langs een drukke weg, waarbij ik de spoorlijn zo dicht mogelijk links van me moest houden, bracht me bij de entree van deze drukbezochte atletiekbaan. Mijn overschatting werd bij de eerste aanblik enigszins getemperd toen ik de ietwat sobere houten barakken als kleedruimte zag. Bepaalt sierlijk was de demontabele, uit buiswerk en planken opgetrokken tribune nu ook niet. En, laat ons eerlijk zijn, de asgrijze sintels hebben nooit bijgedragen aan een oogstrelende aanblik.

Wel waren het deze kleurloze zaken die mijn voorstellingen tot een acceptabel niveau temperden. Zo ging ik met opgeheven hoofd naar een geopend draairaam in het houten beschot, waarachter het wedstrijdsecretariaat huisde, om me te melden en het startnummer te ontvangen dat ik met de vier, altijd paraat hebbende veiligheidsspelden, op de borst prikte. Ook de stadsdrukke met het verkeerslawaaï vroeg om enige compassie. Het ritmisch aanzwellend en temperend “kedeng-kedeng-geluid” van de gaande en komende treinen stimuleerde muzikaal tot enkele versnellingsloopjes tijdens de warming up. De soms trompetterende of joelende geluiden van het dierenvolk uit het nabijgelegen Blijddorp werden afhankelijk van de sportieve resultaten als eerbetoon of afgang benadrukt. Toch waren het niet deze ingrediënten die de nostalgische weekheid tot ontwaken bracht.

Het was de sport zelf die in zijn beoefening aangeboden en opgediend werd met een degelijke organisatie en tegenstand waarin ik me als jong atleet rijkelijk kon ontpoppen. Naast mijn genoemd debuut heb ik daar landenwedstrijden gelopen en een nationaal kampioenschap behaald. Ook regelmatig heb ik deelgenomen aan de spontane avondwedstrijden als de storende wind zich gedwee in rust had neergelegd. De opgeroepen beelden zijn slechts pakkende herinneringen waarmee je poogt de intense beleving weer te geven. Overigens niet onbelangrijk, want ze zijn voor de schrijver meer hanteerbaar dan een emotionele beroering. Dus zeer bruikbaar voor een geschreven verhaal.

Met deze mijmering in mijn hoofd nam ik op 26 oktober 2019 de trein naar Rotterdam centraal. Liep langs een drukke weg met de spoorlijn zo dicht mogelijk links van me tot ik bij Sportpark Nenijs to aankwam. Een fraaie entree met ruime parkeerplaats, grote kantine en kleedlokalen. En, bovenal een kleurrijke piste met strakke witte lijnen. De baan was totaal verlaten en afgezien van wat weemoedigheid naar het verleden deed het mij niets.

Henk Snepvangers

Op 26 oktober 2019 vond de ALV van de Vrienden plaats op de Nenijs to in Rotterdam, hier tijdens een demonstratie met zgn. race runners. Deze plek riep nostalgische herinneringen op bij Henk Snepvangers. Zie bovenstaand. (foto Marianne PISO)

Snelwandelaar Jan Huijgen

De meesten van u zullen zich nog wel die bizarre zoektocht naar snelwandelaar Jan Huijgen, deelnemer aan de Olympische Spelen van 1908 in Londen herinneren, die ik na lang zoeken samen met Henk Werk eind 2017 tot een goed einde wist te brengen. Na vele omzwervingen, met bijgaande foto als enige aanknopingspunt, kwamen wij er met behulp van familie van de gezochte snelwandelaar achter, dat onze statistici foutieve persoonlijke gegevens van de betrokken atleet hadden gehanteerd. De ‘echte’ Jan Huijgen was een andere dan die waar Ton Bijkerk in zijn ‘Olympisch Oranje’ van was uitgegaan. Gelukkig konden wij Ton nog kort voor diens overlijden hiervan op de hoogte stellen en was hij, met ons, enthousiast over de uitkomst van ons onderzoek.

Wat echter nog altijd ontbrak was een individuele foto van Jan Huijgen in zijn tijd als wedstrijdathlet. Slechts een pasfoto van hem op latere leeftijd was ons verstrekt door een van de kleinzons van Jan Huijgen, Joop Pordon, dezelfde die ons in onze zoektocht ten slotte op het juiste spoor had gezet. Zie onze verslagen in De Vriendenbanden nr. 5 en 6 van 2017.

Jan Huijgen, voorste rij, tweede van links, als lid van de ploeg voor de OS van 1908.

(bron: [website Nederlandse atletiekhistorici](#))

Tot vorige maand. Toen ontvingen wij van Joop Pordon bijgaande foto, die hij op zijn beurt weer van een neef had ontvangen. Zijn grootvader had voor de gelegenheid vier van zijn meest aansprekende medailles op zijn borst gespeld, zo schreef hij erbij.

Uiteraard zijn wij hier geweldig blij mee. Het voelt als een kers op de taart van onze langdurige, maar succesvolle zoektocht van enkele jaren geleden.

Piet Wijker

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons **fitter**, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor **65-plussers**.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland **advies en ondersteuning**.

www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 | E. info@yalp.nl

**Ouderen
inbeweging**

samen op een Olga Commandeur Plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

YALP | Nieuwenkampsplaat 12 | 7472 DE Goor | T. 0547 289 410 | F. 0547 289 411
info@yalp.nl | www.yalp.nl | Twitter: @YalpLetsPlay

**Een goed risicomangementement
is gewenst en toepasbaar voor
iedere organisatie.**

**RISK
EN SP
ORT** .NL

Het draait om het identificeren, kwantificeren en beheersen van risico's ook in de sport. Wij kunnen u met "**RiskenSport**" op al deze vlakken van dienst zijn. Denk daarbij aan het uitvoeren van inventarisaties, analyses en het begeleiden van self-assessments. De analysefase wordt gevolgd door het vaststellen van beheersmaatregelen om het risico af te wenden of te verkleinen.

www.riskensport.nl | info@riskensport.nl | **Tel:** +31.6.5385.5731

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► Intensief bezoek

Stichting Atletiekerfgoed bestaat dit jaar 10 jaar, maar het is drukker dan ooit tevoren! De laatste maanden van het afgelopen jaar is “Erfgoed” intensief bezocht en die lijn zet zich ook dit jaar door.

Herman Lenferink is druk bezig met een bibliografie van zijn destijds trainer Herman Verheul, de man die met -relatief-rustige (meer lengte dan snelheid) trainingen en veel wedstrijden om aan voldoende scherpte te komen, opzien baarde in ons land. De meest bekende atleten: Herman de Jong, Joost Borm en Klaas Lok.

Marianne Piso, de partner van Rien van Haperen, werkt hard aan het ‘erfgoed’ van Prins Hendrik en kwam bij ons de werkwijze bestuderen en inspiratie opdoen. Rien was meegekomen en zo enthousiast, dat hij een volgende bestuursvergadering van de Vrienden op het bondsbureau afsprak, want ‘dan konden de overige bestuursleden óók eens zien wat we allemaal in huis hebben!’ Het werd een geanimeerd bezoek.

Bezoek van bestuursleden en VB-redacteur aan Erfgoed op 17 januari jl.
(foto Jaap van Amsterdam)

Tijmen van den Brom is zelf atleet, studeert in Utrecht en maakt in dat kader een werkstuk over de ontwikkeling van atletiek voor vrouwen. Haalt in meerdere bezoeken informatie daarvoor bij ons.

Ook met vragen weet men Erfgoed te vinden.

- Wie waren de Nederlandse deelnemers/prijswinnaars op het eerste Europese Kampioenschap in 1934 in Turijn?
- Voor een tv-programma: is er in Nederland nog een atleet actief die 100 jaar of ouder is?
- Hoe werd destijds de Relay Race (200-100-80-60m) georganiseerd?
- Een voetbalvereniging bestaat bijna 100 jaar en drie keer is er een atletiekafdeling bij opgericht. Hebben wij daar informatie over voor het jubileumboek?
- Waar is een lijst met wereldrecords 100 yards te vinden want de IAAF, eh...nu World Athletics, doet daar niets meer mee.

Tussen de bedrijven door is de bibliotheek gereorganiseerd en netjes op orde gebracht en nu wacht ook zo'n taak voor het depot.

Kortom: het verleden houdt ons nu en vast en zeker ook in de toekomst, heel druk bezig!

Chris Konings (foto VB-archief)

► Erfenis

Van Chris Konings, die zo lang met zoveel inzet, kunde en kennis zich ingezet heeft voor Erfgoed, hebben wij veel uitermate waardevol materiaal geërfd. Wij zijn er heel blij mee.

Hugo Tijmsmans

► Vraag i.p.v. antwoord

De Stichting informeert u regelmatig over antwoorden op vragen aangaande zoektochten naar namen van atleten, uitslagen en atletiekmaterialen uit het verleden.

Vaak worden de vragen geïnitieerd door derden, die van ons werk hebben gehoord en ons weten te vinden. Deze keer komt de vraag van twee kanten. Van een auteur, bezig met het schrijven van een atletiekboek, en van onszelf. Bij deze vraag gaan we Vrienden betrekken die nog actief zijn in hun vereniging. Er zijn nog Vrienden die regelmatig in baan- en onderhoudsploegen onder het genot van veel koffie en sterke atletiekverhalen een nuttige bijdrage leveren. Zij kennen elke vierkante meter van de materiaalhoeken (en daarachter). Waarnaar moeten zij op zoek?

Naar startblokken.

Simpele vraag, maar we vragen niet naar de blokken van Rob Heemskerk (zie foto), maar we zoeken veel verder terug in de tijd. Weet U nog wel? We liepen op gras- en sintelbanen. We waren aangewezen op startblokken van de club, voordat we later onze eigen spullen in de grond sloegen. De startblokken waarnaar we op zoek zijn waren van die ijzeren ramen met inkepingen in de liggers, waarin je de blokken op de gewenste posities kon leggen voor een goede start. Afmetingen in de buurt van 50 x 80 cm.

Wanneer U ons kunt helpen aan een locatie van zulke blokken ofwel een mooie foto kunt leveren, geschikt voor publicatie (met uw toestemming), dan horen wij dat graag.

CvdM (tekst + foto)

VOOR HET VOETLICHT

Winnares van nature

Annie van de Kerkhof: “Als ik een wedstrijd had, dan ging ik er wel van het begin tot het eind in. Ik kon niet hebben dat er iemand vóór mij liep. Stom eigenlijk, hè?” (foto Piet Wijker)

Infobox

<i>Naam:</i>	Anna Johanna Maria (Annie) van de Kerkhof
<i>Geboren:</i>	3 september 1952 te Helmond
<i>Discipline:</i>	lange afstand
<i>Titels:</i>	<u>Ned. Kamp.:</u> Jun. B: veldlopen 1968; Jun. A: 800 m 1969, 1970, veldlopen 1969, 1970; Sen.: 1500 m 1976, 10.000 m 1985, 1987, 10 km 1983, marathon 1982, veldlopen (lange afst.) 1977, 1978, 1979
<i>Deelnemer WK Cross:</i>	1971 (Cross des Nations), 1973, 1977, 1978, 1981, 1982
<i>Deelnemer EK:</i>	1982 (DNS)
<i>Deelnemer EJK:</i>	1970
<i>Interlands:</i>	25
<i>Records:</i>	Ned. recordhoudster 3000 m 1972-1973
<i>PR's:</i>	<u>Baan:</u> 800 m 2.07,8, 1500 m 4.20,5, 3000 m 9.18,4, 5000 m 16.33,1, 10.000 m 34.34,4 <u>Weg:</u> 10 km 51.51, 10 Eng. mijl 56.58, halve mar. 1:14.09, 25 km 1:28.54, marathon 2:37.28

Joop Alberda, technisch directeur bij de Volleybalbond, sprak onlangs zijn bezorgdheid uit over het gebrekkige gymnastiekonderwijs in ons land. De Nederlandse sportclubs hebben daar naar zijn mening last van. “Mensen komen motorisch met een achterstand binnen of zijn veel te eenzijdig getraind”, zo stelde hij. Volgens hem gaat er bij de jeugd al veel mis. “We gaan wel een beetje gebukt onder het feit dat in de tachtiger jaren het gymnastiekonderwijs gewoon verdwenen is.”

Alberda deed zijn uitspraken naar aanleiding van de uitschakeling van het Nederlandse vrouwen volleybalteam voor de Spelen in Tokio. “Wij gaan met onze trainers alle scholen helpen om daar bewegingsonderwijs te brengen. Of je nou voetbalt, handbalt, volleybalt of aan judo doet... dat maakt niet zoveel uit. We moeten de jeugd in beweging krijgen. Sportbonden zouden daar een geweldige slinger aan kunnen geven.”

Een prima gedachte, maar die gaat aan een belangrijke andere oorzaak van de bewegingsarmoede bij onze hedendaagse jeugd voorbij: er wordt nog nauwelijks buiten gespeeld, in elk geval veel minder dan in het verleden. Er zijn in deze rubriek in de loop der jaren genoeg voorbeelden langsgelopen van atleten die in hun kinderjaren de basis legden voor hun latere atletiekspecialisatie met het doen van spelletjes op straat of in de natuur in hun directe omgeving.

Oudste van vijftien

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik kan me, ook al ben ik de oudste uit een gezin met vijf kinderen, maar moeilijk voorstellen wat het betekent om de oudste te zijn van driemaal zoveel. Mijn enige referentiepunten vormen de keren dat ik, gedurende een viertal weken per jaar, voor mijn toenmalige werkgever een vakantieoord runde, waar soms gezinnen met tien, een enkele keer zelfs met twaalf kinderen van hun vakantie kwamen genieten. Het staat mij nog voor de geest hoe gedisciplineerd het er in die gezinnen altijd aan toeging en hoe de kinderen, de oudste voorop, allerlei zaken zelf regelden. Nooit zal ik echter de chef-kok van het vakantieoord, zelf vader van veertien kinderen, vergeten, die mij eens vertelde dat hij, 's avonds na afloop van zijn werk thuiskomend, allereerst de schoenenparen telde die naast de deurmat stonden opgesteld. Waren het er veertien of meer, dan was hij gerustgesteld. Waren het er echter minder dan veertien, dan zwaaide er wat voor de eigenaar(s) van het ontbrekende schoeisel.

Je zou denken dat wanneer je de oudste bent van vijftien kinderen, je zoveel taken binnen het omvangrijke gezin toegeschoven krijgt, dat er voor buiten spelen, laat staan sporten, weinig tijd overblijft. Maar dat blijkt toch een misvatting, althans in het geval van Annie van de Kerkhof. Want over haar hebben we het hier. Annie: “Wij hadden thuis allemaal beurten hè; die moest strijken, die moest afwassen, die moest de afwas drogen, zo allemaal. Dus daar zat ik ook tussen, tussen dat groepje.” Maar dat wil niet zeggen dat er geen tijd overbleef om plezier te maken. “Wij waren op straat altijd aan het spelen en wedstrijdjes hardlopen. En ik won altijd.” Dat had haar moeder ook in de gaten en die vond dus dat Annie iets aan sport moest gaan doen. . “Toen ik veertien was is ‘us mam’ dus met mij naar HAC gegaan en zodoende ben ik zeg maar met hardlopen begonnen.”

Zoals in vrijwel elke atletiekvereniging in die tijd gebruikelijk was, maakte je als nieuweling op die leeftijd kennis met alle atletiekonderdelen. “Wij moesten aan elke training meedoen, maar omdat ze al gauw zagen dat ik goed kon lopen, kwam ik dus bij de langeafstandsgroep van Jan Ummels terecht. Zijn broer, Koos Ummels, had de sprintgroep. Daar deden ze toen al wel aan, een beetje specialiseren”, herinnert Annie van de Kerkhof zich. Hoewel de langere afstanden haar dus goed lagen, voelde zij zich aanvankelijk echter toch vooral een sprintster. “Ik liep op de 100 meter dertien rond. Dat is voor iemand die lange afstand liep, best wel snel, hè?”

Enkelbanden gescheurd

In die tijd kwam zij 's winters een keer voor een half jaar in een tehuis in Deventer terecht. Annie: “Daar mochten kinderen naartoe van grote gezinnen, die dus nooit op vakantie konden. Het was een heel groot herenhuis, ergens in de bossen. Dat vond ik erg! Ik wilde gewoon thuis zijn, bij mijn familie. Ik was nog nooit met een trein mee geweest of zo! Maar we moesten daar dus ook naar school en dan kregen wij heel veel sporten.” Nu lag er ergens op dat terrein ook een verspringbak. Dus toen ze daar voor het eerst een keer met een hele groep voor stonden, bood Annie zich gelijk aan om het verspringen even voor te doen. “Dus ik loop aan, zet af en spring in die bak. Maar het was toen middenin de winter, dus dat zand was hartstikke bevroren. Toen heb ik mijn enkelbanden gescheurd.” Eenmaal genezen is zij toen alleen nog maar voor de lange afstand gegaan.

Daarna ging het snel. Bij de B-meisjes werd zij, in het eerste jaar dat ze eraan meedeed, bij de Nederlandse crosskampioenschappen derde. Het was de enige bronzen NK-medaille, want alle overige jaren bij de junioren was het een en al goud wat er blonk, in het veld zowel als op de baan. Het leverde haar in 1970 deelname aan de allereerste EK voor de jeugd in Parijs op, u weet wel, waar hoogspringster Mieke van Doorn voor ons land de allereerste gouden EJK-plak in de historie veroverde. In Parijs was Annie op de 1500 m echter, volgens het AW-verslag van dit toernooi *‘ten prooi aan haar zenuwen, niet in staat zich in de strijd te mengen en finishte als 9^e in 4.35,6’*.

Woest

In eigen land was winnen voor de Helmondse inmiddels de gewoonste zaak van de wereld geworden. Dus toen dat haar in 1971, haar eerste seniorenjaar, bij de nationale crosskampioenschappen niet lukte, was ze woest. “Toen werd ik toch vijfde! Ik was kwáád, kwáád! Bij de junioren liep ik alles kapot en ik won altijd. En nou werd ik vijfde. Dus ik baalde”, herinnert Annie zich nog goed. Dat ze het als achttienjarige had moeten afleggen tegen enkele gevestigde crosscoryfeeën, zoals Bernie Boxem-Lenferink, Anneke de Lange, Joke van der Stelt en Els Gommers, daar stond ze niet bij stil. *‘Maar Annie, je hebt toch goed gelopen?’*, zeiden ze. “Maar ik: *‘Waa, goed gelopen? Ik ben maar vijfde! Ik heb het slécht gedaan.’* Toen zeiden ze: *‘Annie, dit is je eerste jaar en je mag naar de WK!’* Ik dacht: o ja. Toen heb ik het echt even moeten laten zakken. Want als ik een wedstrijd had, dan ging ik er wel van het begin tot het eind in. Ik kon niet hebben dat er iemand vóór mij liep. Stom eigenlijk, hè?” Tekenend voor Annie van de Kerkhof is dat ze

---

vervolgens op dat WK in San Sebastian, of liever de Cross des Nations, als voorloper van het officiële wereldkampioenschap veldlopen, achter de als tweede finishende Bernie Boxem de volgende Nederlandse werd, op de zeventiende plaats. Alle andere landgenotes had ze eraf gelopen. In de volgende twee, inmiddels officiële afleveringen van dit WK waaraan zij deelnam, was Annie beide keren de beste van de Nederlandse afvaardiging.

Toch duurde het nog best wel wat jaren, voordat de Brabantse ook bij de senioren Nederlands kampioene werd. Weliswaar was zij de eerste die op de 3000 m, nadat dit onderdeel was toegevoegd aan het programma, een nationaal record vestigde, maar haar eerste baantitel veroverde Annie van de Kerkhof, inmiddels getrouwd met Van Stiphout, pas in 1976 op de 1500 m. Om het jaar daarop, op haar favoriete specialiteit de veldloop, eindelijk voor de eerste maal ook daar kampioene te worden. Maar toen werd zij dat dan ook gelijk drie keer op rij! Dat had niemand eerder gepresteerd.

Van confectie-atelier tot bejaardenzorg

Intussen mag niet onvermeld blijven dat in alle hierboven beschreven atletiekjaren Annie van de Kerkhof naast haar sportactiviteiten gewoon werkte in een confectie-atelier, al vanaf haar veertiende. Annie: “Op 30 september werd ik veertien en op 5 oktober zat ik er al te werken. Een groot gezin, dus ‘us mam’ was blij dat ze er wat verdienertjes bijkreeg, hè.” In veertien jaar tijd werkte ze zich er op tot leidinggevende. “Toen ging het failliet, want alle naaiateliers –in Helmond zaten er heel veel– gingen allemaal naar Polen. Toen ben ik een half jaar thuis geweest. *O, nu heb ik alle tijd voor sport*, dacht ik nog. Maar dat werkte niet bij mij. Dan ben je zó met die sport bezig. Als je dan iets krijgt, dan... Dus ik moest er weer bij werken.” Ze liet zich omscholen tot bejaardenverzorgster, werk dat ze vervolgens vanaf 1981 twintig jaar lang zou doen.

Begin jaren tachtig kreeg Van de Kerkhof gaandeweg steeds meer belangstelling voor de sterk in opkomst zijnde wegatletiek. Ze was ook toe aan een nieuwe uitdaging, al zag ze de marathon aanvankelijk niet zitten. Annie: “Dan hoorde ik: *die heeft de marathon gelopen* en dan dacht ik: *o, wat een gek! Wie loopt er nou een marathon*, weet je wel. *Dat doe je toch nie, zo lang?* Maar op een gegeven moment groei je daar toch naartoe. Je wordt ouder, kunt niet zoveel meer aan je snelheid werken en dan ga je je grenzen verleggen. En ja, toen vond ik het ook wel leuk.”

Sportieve mam

Tijdens haar marathontrainingen werd zij vaak begeleid door haar moeder. “Die is ook altijd bezig geweest. Toen ik bij HAC zat, is ‘us mam’ bij de trimclub van HAC geweest. Die deed overal aan mee. Ondanks al die kinderen die ze heeft gehad, was ‘us mam’ heel sportief. Als ik bijvoorbeeld voor de marathon moest gaan trainen, fietste zij vaak mee met drinken. Of mijn broer, of zus. Een keer op een feestje zaten we bij elkaar, toen zeiden ze tegen elkaar: *‘o, weet je dat nog? Wij rijden met z’n allen. Dat vonden wij zo erg!’* En ik dacht altijd dat ze dat graag deden, hahaha! Toch mooi als je dat hoort, hè. Maar ze hebben het wel altijd gedaan”, blikt Annie van de Kerkhof waarderend terug.

Van de Kerkhof debuteerde begin 1982 op de Midwinter marathon in Apeldoorn, die ze prompt won in 2:46.26, een dikke zes minuten verwijderd van de limiet voor de EK in Athene, later dat jaar. En opnieuw ging het daarna snel. Na overwinningen in de '20 van Alphen' in maart en de 'City-Pier-City Loop' in april werd zij in haar volgende marathon, die van Amsterdam, Nederlands kampioene in 2:37.28. Het was een van de twee prestaties waar zij nu, daarop terugkijkend, het meest trots op is. Uitzending naar de EK in Athene was hiermee een feit. Een plaats bij de eerste tien moest daar nu mogelijk zijn, zo schatte de Brabantse haar kansen van tevoren in.

Van boven en van onder

Hoe anders zou het lopen. "Gerard Nijboer en ik, wij waren alle twee zo lang mogelijk thuis blijven trainen, want in Athene was het zo warm. Dus wij zijn ook later, met z'n tweeën, er naartoe gegaan. Enne... wij zaten in het vliegtuig en hadden honger. Toen ze eindelijk met eten langskwamen, zaten daar garnalen bij. En we waren nog zó gewaarschuwd dat we dat niet moesten eten. Dus ik zeg tegen Gerard: *wat doede gij? Het ziet er toch goed uit?* Dus ik eet het op en Gerard ook. Nou, wórd ik daar toch ziek van! En Gerard ook, maar die maar één dag. Toen werd-ie toch nog Europees kampioen. Maar ik, het kwam er van boven en van onder uit! Lag ik daar maar op die kamer. Ik zeg: *'ik wil naar huis. Wat doe ik hier nog?'* Mocht ik toch niet naar huis! Ik moest de hele tijd gewoon blijven. Ooh, dat heb ik als heel naar ervaren." Annie van de Kerkhof kijkt dus met zeer gemengde gevoelens op deze EK-teleurstelling terug.

Begin 1983 was de ellende van Athene echter allang weer vergeten en won de Brabantse de 'Halve Marathon van Egmond' bij de vrouwen met bijna drie minuten voorsprong. Maar eind februari, tijdens de

Annie van de Kerkhof op weg naar de finish in Egmond. Opvallend detail: links van haar staat fotograaf Theo van de Rakt. (foto archief Cees Lansbergen)

nationale veldloopkampioenschappen, moest zij ineens opgeven met een fel stekende pijn in haar heup. Eerst werd er gedacht aan een spierscheuring, maar nader onderzoek wees uit, dat er sprake was van een ontstoken slijmbeurs. Toen kon ze kiezen: óf een half jaar niets doen, óf zich laten opereren. Annie: "De sportarts van PSV-Voetbal zei: *'als ik het weghaal, ben je binnen een paar weken weer aan de gang.'* Ik zeg: *'ja, dan doe ik dat*

---

maar, hè.' Dus toen hebben ze me geopereerd en hem eruit gehaald. Het was nog een behoorlijk ding ook. Toen mocht ik na een paar weken weer beginnen. Alleen wilde die wond eerst niet helen. Daar ben ik heel lang mee blijven lopen. Dat was wel balen." Toch was haar verwachting dat ze het jaar 1983 verder wel kon vergeten, te pessimistisch. Want in oktober, bij het NK 10 km in Utrecht, stond ze alweer gemotiveerder dan ooit aan de start. Elly van Hulst was immers een van haar tegenstandsters en die had zich van tevoren in de pers nogal stellig uitgelaten over haar winstkansen. Annie: "Ik dacht: gaat zij nu ook al de 10 km lopen? En ze wil winnen? Maar dat wil ik ook! Ik dacht: *o, maar ge zult ervoor moeten lopen*. Dus na de start liep ik meteen van haar weg. Dat was heel leuk." Annie won ten slotte met een voorsprong van bijna 50 seconden op Eefje van Wissen en anderhalve minuut op Elly van Hulst. Eén van haar mooiste overwinningen, vindt ze.

Comeback

In 1984 deed zich het slijmbeursprobleem opnieuw voor en moest Van de Kerkhof weer worden geopereerd. Het kostte haar het hele jaar. Maar in 1985 vierde zij haar comeback met zeges in de marathon van Apeldoorn en de Westland Marathon. En ook op de baan liet zij zich opnieuw zien, met NK-goud op de 10.000 m in 1985 en 1987.

Na tussen 1985 en 1991 in totaal zes marathons te hebben gelopen, met als laatste prestatie een derde plaats in de Marathon van Frankfurt in 2:39.26, haar op één na beste tijd, kwam er door ziekte een eind aan haar atletiekloopbaan. Annie: "Ik kon niet meer lopen en, hoe zal ik dat zeggen, alles ging eigenlijk achteruit." Na diverse onderzoeken bleek ten slotte, dat haar schildklier te snel werkte. Dat sloeg ook op haar ogen, die uit begonnen te puilen. "Ik zag op het laatst alles dubbel, kon geen afstand meer inschatten en zo." Met bestralingen, opeenvolgende operaties aan de oogspieren en tussen de operaties door heel veel rust is zij er uiteindelijk weer helemaal bovenop gekomen. Maar dat heeft wel zo'n jaar of zes geduurd. Dat moet een hele zware tijd geweest zijn voor de Helmondse, die niet graag de straat op durfde. "Want eerlijk waar, ik had gewoon het gezicht van een mongooltje!" Sommigen zeiden wel dat het kwam, omdat ik altijd had gesport. *'Je hebt veel van jezelf geëist'*, zeiden ze. Maar volgens de dokter had dat er helemaal niets mee te maken. Het kwam gewoon in 'us mams' familie voor. Een paar procent daarvan had kans om van die schildklier een ziekte aan de ogen te krijgen. En dat had ik dus." Maar haar werk en haar trainerschap bij HAC, waarmee ze al sinds haar tijd als senior was begonnen, gaf ze er niet voor op. Alleen in de periode dat zij alles dubbelzag en zo, moest ze beide activiteiten enige tijd onderbreken.

Na twee huwelijken van bij elkaar opgeteld 25 jaar, die beide strandden, is Annie van de Kerkhof alweer een hele tijd alleen. Ze vindt het wel best zo, temeer omdat ze geen kinderen heeft. "Dat is natuurlijk ook een beetje gekomen door het sporten, hè. En ik heb altijd plezier gehad in mijn werk en het lopen." Vier maanden geleden kreeg zij een nieuwe knie. Daar was vorige maand tijdens ons gesprek niets van te merken. Annie: "Ik kan alles alweer. Daar staan ze allemaal van te kijken, snapt niemand wat van."

Een harde, die Annie van de Kerkhof. Maar is zij dat niet altijd geweest?

Piet Wijker

Schenkeningen aan jeugdfonds aftrekbaar voor belastingen

Wisten jullie dat schenkingen aan het jeugdfonds tegenwoordig ook aftrekbaar zijn bij de belastingaangifte, als zijnde een schenking aan een goed doel?

Om hiervoor in aanmerking te komen dient een vereniging aan een aantal voorwaarden te voldoen, namelijk:

- ✚ de vereniging heeft 25 of meer leden
- ✚ de vereniging heeft volledige rechtsbevoegdheid
- ✚ de vereniging maakt geen winst en hoeft dus geen aangifte vennootschapsbelasting te doen.

De Vrienden van de atletiek voldoen aan al deze drie voorwaarden en dit betekent dat periodieke giften aan de Vrienden volledig aftrekbaar zijn. Hiervoor geldt geen drempel en geen maximum. U kunt dus het hele bedrag aftrekken.

Wat is een periodieke gift:

- ✚ U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan dezelfde vereniging. U mag zelf weten of u uw jaarlijkse gift in 1 keer of in meer keren betaalt.
- ✚ U betaalt het bedrag 5 jaar achter elkaar. Langer mag ook.
- ✚ U hebt vastgelegd wanneer uw jaarlijkse gift stopt. Bijvoorbeeld na 5 jaar of als u overlijdt.
- ✚ Gewone giften of eenmalige giften vallen voor de vereniging hier niet onder.

De schenker moet wel aan een aantal voorwaarden voldoen om de periodieke gift te mogen aftrekken, namelijk:

- ✚ U heeft de periodieke gift vastgelegd in een overeenkomst die u zelf met de vereniging sluit.
- ✚ U krijgt niets in ruil voor uw periodieke gift.
- ✚ U geeft jaarlijks hetzelfde.

Als u interesse heeft om een schenking aan de Vrienden van de atletiek te doen, of nadere informatie wenst, dan kunt u contact hierover opnemen met de penningmeester van de Vrienden, zodat een rechtsgeldige overeenkomst kan worden opgemaakt.

Hans van Kuijen

Penningmeester Vrienden van de atletiek

e-mail: j.kuijen4@upcmail.nl

penningmeester@vriendenvandeatletiek.nl

tel. 0492 526187 of mobiel: 06 8322 3400

**De beste prestatie
onder alle
omstandigheden.**

bkingenieurs.nl

ingenieurs

Samen werken aan morgen.

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Interview met Zoë Sedney

Aan het eind van het tweede jaar dat Zoë door het Jeugdfonds wordt ondersteund willen wij wat nader met haar kennismaken en proberen in een vraaggesprek een kijkje achter de schermen te nemen en daar te ontdekken wat er nog meer is dan alleen trainen en wedstrijden lopen.

Het leven in het gezin Sedney staat in het teken van de atletiek. Wij kennen jouw zus Naomi natuurlijk en jouw vader is voorzitter van Ilion. Dus is het logisch dat jij ook aan atletiek gaat doen. Of waren er ook andere keuzes?

Ik heb, voordat ik op atletiek ben gegaan, van bijna alle sporten een spoedcursus gedaan. Ook heeft mijn andere zus Amy hockey gedaan. Hierdoor had ik toch uiteindelijk besloten om hockey en atletiek te gaan doen.

Jouw doel vorig jaar was het EK U20. Je vertegenwoordigde ons land op de 200 meter en de 4 x 100 m. Had je niet meer willen doen in Zweden?

Dit jaar was de keuze een beetje noodgedwongen. Op een trainingsstage op Tenerife scheurde ik na twee hele goede trainingsdagen op dag drie mijn hamstring tijdens de hordetraining.

Zoë Sedney in actie op de 200 m op het EK U20 in Bõras. (foto's Coen Schilderman)

Het herstel kostte veel tijd, maar ik was uiteindelijk op tijd fit om op het NK de 200 m en 100 mH te doen. Ik werd Nederlands kampioen op de 200 m in 23,66 en ook op de horden, waarin ik in de series me kwalificeerde voor het EK U20 met een tijd van 13,66.

Hierna moest ik kiezen welk onderdeel ik zou doen op het EK; ik stond op horden hoger geplaatst, maar omdat het vertrouwen nog altijd niet terug was en ik op de 200 m ook prima stond geplaatst, heb ik besloten om de 200 m te doen.

Jij beoefent veel onderdelen: 60 m, 60 mH, 100 m, 100 mH, 200 m en de meerkamp. Ga je nog een specifieke keuze maken?

Ik heb sinds vorig jaar outdoor (2019) besloten om niet meer de meerkamp te doen en me meer te focussen op de sprintonderdelen. Ik zal dus in 2020 niet nog een specifiekere keuze gaan maken. Omdat ik het wel nog graag een beetje divers houd.

In Zweden won je met jouw team zilver op de 4 x 100 meter. Atletiek is eigenlijk een individuele sport. Hoe leuk en belangrijk is het voor jou om in teamverband (estafette) te strijden en te trainen?

Het was super leuk om met het team naar het toernooi toe te leven. We hadden al veel op de estafette getraind en de meiden kenden elkaar al goed, waardoor de sfeer goed was. We waren daarom ook super blij met onze medaille en dat we dat als team echt samen hebben bereikt. Ook al is atletiek een ‘individuele’ sport, blijft het belangrijk om dingen als team/groep te doen.

Super blij met de zilveren medaille op de 4 x 100 m estafette tijdens het EK U20. Tweede van rechts: Zoë Sedney.

Hoe vaak train je per week en is sport en studie goed te combineren?

Nu trein ik nog vijf dagen per week. Dit jaar was een examenjaar en ik ben nu begonnen aan mijn vervolgstudie ‘Bewegingswetenschappen’ aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Dit valt vooralsnog goed te combineren door goed te communiceren met school en mijn wensen aan te geven.

Jouw trainer is Brendan Troost, voorziet jouw zus Naomi je daarnaast nog van adviezen en tips?

Niet per se, als we met elkaar zijn hebben we het liever over andere dingen dan alleen maar sport.

In 2020 hebben wij het WK U20. Wordt dat een piekmoment en op welk onderdeel?

Het is inderdaad de bedoeling om dan te pieken op de 100 mH. Ik wil daar de finale halen, maar misschien zit er nog wel meer in als ik dit seizoen fit blijf.

Wat is tot nu toe jouw mooiste wedstrijd geweest?

Ik vind het lastig om hier antwoord op te geven. Ik denk de EYOF, omdat ik daar natuurlijk met drie medailles naar huis ben gegaan en het was mijn eerste echte internationale toernooi, dus die zal mij altijd bij blijven.

Bedankt Zoë voor dit kijkje achter de schermen. Wij wensen je veel succes op atletiekgebied en met jouw studie.

Wim van der Krogt

Wat gaat het Jeugdfonds in 2020 doen?

Tijdens de ledenvergadering van 2019 in Rotterdam is besloten dat de ondersteuning voor jeugdige, talentvolle atleten zich meer zal gaan richten op het ondersteunen van wedstrijden en wat minder op de atleten zelf. Belangrijkste reden die hiervoor werd gegeven is de financiële positie van het Jeugdfonds. De inkomsten en uitgaven moeten op een zodanige manier op elkaar afgestemd worden, dat wij het nog vijf jaar vol kunnen houden. Er wordt constant gezocht naar nieuwe financiële bronnen, maar het grote succes blijft vooralsnog uit. De bijdragen aan jeugdwedstrijden met een internationaal karakter stijgen en dat komt vooral, omdat er naast het U16 event (voorheen C-Interland) ook een International U17 Indoor event is. Verder in dit verhaal meer hierover. De uitgaven zullen wij dus in balans moeten houden en dat gaat dus gebeuren door geen zes, maar vier talentvolle atleten te ondersteunen en organisatoren voor (internationale) wedstrijden te vinden die zelf –door sponsoring of lokale subsidie– een steentje aan het betreffende evenement kunnen bijdragen.

Wij zijn ook heel blij dat de Atletiekunie voor 2019 een bedrag van € 2500,- beschikbaar heeft gesteld voor de ondersteuning van de internationale jeugdtoernooien. Het is een eenmalige waarderingsbijdrage en wij hopen natuurlijk, dat door het succes van dit soort evenementen de samenwerking met de Atletiekunie zich op een positieve manier verder zal ontwikkelen. Overduidelijk is daarom dat de focus meer gericht wordt op de wedstrijden, waarbij de jeugd vooral de eerste internationale ervaringen kan opdoen. De plannen voor 2020.

Wedstrijden

7 maart 2020 Indoor Interland U17: Na een mooie start in Zoetermeer werd in 2019 de tweede U17 Indoor Interland gehouden in de prachtige indoorhal in Münster met een 200 meter rondbaan. Dat deze wedstrijd in een behoefte voorziet bleek wel uit het feit, dat er maar liefst vier internationale teams aan de start stonden: Nordrhein/Westfalen, Vlaanderen, Wallonië en Nederland. Tijdens de evaluatie was al snel duidelijk dat dit evenement een jaarlijks vervolg moet krijgen. Op 7 maart vindt het derde treffen tussen de genoemde teams plaats in de Topsporthal Vlaanderen in Gent, een prachtige grote hal, die bij velen bekend zal zijn. Met de wetenschap dat onze “buren” zich steeds minder neerleggen bij de suprematie van Oranje hopen wij op een spannende strijd, waarbij de deelnemers veel nieuwe ervaringen zullen opdoen.

Mei 2019: International Amsterdam Battle, ook bekend onder de naam de Battle of the B's. In goed overleg met het enthousiaste organisatie team van AAC wordt aan een plan gewerkt om deze wedstrijd nog aantrekkelijker te maken. Er liggen diverse voorstellen op tafel, die bekeken worden op haalbaarheid. Om meer internationale deelname te krijgen moet ook gekeken worden naar de agenda's van de ons omringende landen. De laatste twee jaar zien wij wel steeds meer deelnemers uit het buitenland (België en Duitsland),

---

maar het streven is om dit verder te laten groeien. Er bestaat een reële kans dat de wedstrijd in 2020 niet op de traditionele Hemelvaartsdag zal worden gehouden.

22-23 augustus: U16 Event. Beter bekend als de C-Spelen. Jaarlijks een prachtig evenement met vele beste jaarprestaties. Doordat een week daarna de Europese Atletiekkampioenschappen in Parijs plaatsvinden, waar veel officials naar toegaan, is deze wedstrijd een week naar voren gehaald. Het Jeugdfonds waardeert ook dit jaar de beste jaarprestaties met een cadeaubon van € 25,- en nodigt de beste twee op iedere discipline uit om twee weken later voor Oranje uit te komen in de strijd tegen Nordrhein /Westfalen. Voor atletiek liefhebbers die de toekomst aan het werk willen zien een mooie gelegenheid om dat weekend eens een kijkje te nemen op Ookmeer.

5 september: U16 Event Nordrhein / Westfalen - Nederland. De 45^e editie zal die dag gehouden worden in Recklinghausen. De thuiswedstrijd van 2019 in Enschede was een

De opkomst van de ploegen, vorig jaar in Enschede.
(foto Wim van der Krogt)

van de spannendste van de laatste jaren en het gevoel heerst dat de jarenlange favorietenrol van Oranje niet meer zo vanzelfsprekend is. De laatste jaren strijden wij niet meer alleen tegen atleten uit Westfalen, maar ook uit Nordrhein en is men vorig jaar gestart om te proberen ook talenten uit de deelstaat Nedersaksen in de ploeg op te nemen. Laat het maar spannend worden. Misschien wordt het in de toekomst nog een echte Nederland – Duitsland.

Atleten

Zoals eerder gemeld is besloten dat het aantal atleten dat vanuit het jeugdfonds in 2020 zal worden ondersteund, maximaal vier is. Een uitgangspunt hierbij is, dat het jeugdfonds geen atleten ondersteunt die al op een andere wijze financiële ondersteuning krijgen, zoals NOC*NSF nominatie, CTS Groep Talenten Team, of persoonlijke sponsorcontracten. Uiteraard zijn wij verheugd, dat er steeds meer ondersteuning voor talentvolle jeugd komt. Nominaties voor het Jeugdfonds Talent team 2020 worden in nauw overleg bepaald met onze technisch directeur Ad Roskam.

In 2020 staan twee grote jeugdevenementen op het programma: de wereldkampioenschappen voor atleten onder de 20 jaar van 7 – 12 juli in Nairobi (Kenia) en de Europese Kampioenschappen onder de 18, die van 16 – 19 juli in Rieti (Italië) worden gehouden. Het Jeugdfonds wil zich in eerste instantie richten op het WK U20 en met bovenstaande informatie als uitgangspunt komen wij tot de volgende keuzes:

Djoao Lobles: Een talent op de 400 en 800 meter. Met zijn 47,48 seconden over de 400 meter zit hij al dicht bij de limiet voor het WK, die op 47,00 staat. Op de dubbele afstand, de 800 meter heeft hij in 2019 al een tijd gerealiseerd van 1.48,58 en dat is slechts 8/100 seconden boven de gestelde limiet.

Mark Heiden: Maakt sterke progressie op de 110 meter horden. Won in 2019 op de Europese Kampioenschappen onder de 20 al zilver met een tijd van 13,58. De limiet voor Nairobi staat op 13,80.

Zoë Sedney: Zie elders in het clubblad een interview met deze sprintster. Zoë werd nationaal

kampioen bij de A-junioren op de 200 meter en 100 meter horden. De limieten voor het WK moeten zeker haalbaar zijn. Op de 200 meter heeft zij vorig jaar al laten zien onder de limiet te kunnen lopen. Haar beste tijd van 23,63 lag duidelijk onder de limiet van 23,90 en op de 100 meter horden is er nog een gaatje van 16/100 te overbruggen t.o.v. de limiet van 13,50.

Britt Weerman: De jongste atlete die wij ondersteunen. Op haar onderdeel: hoogspringen kan zij zowel naar het EK U18 als het WK U20. Voor het eerstgenoemde kampioenschap staat de limiet op 1,78 en voor de andere op 1,82. Wetende dat Britt in 2019 een hoogte van 1,85 bedwong, kan en zal zij deze hoogte nog een keer moeten bedwingen, om dan daarna de keuze te maken op welk toernooi zij uit wil komen. Een luxe probleem toch?

Net als in de financiële wereld is het zo dat in het verleden behaalde resultaten ....

Ook hier geldt dat in 2020 toch nog een keer de limieten gehaald moeten worden. Voor het WK moet dat gebeuren voor 21 juni en voor het EK voor 28 juni.

Met in 2020 de Olympische Spelen als hoogtepunt zal er ook zeker weer heel veel te beleven zijn bij en met de aanstormende talenten.

Wim van der Krogt

NK junioren 2017: Djoao Lobles wint de 800 m bij de junioren B. (foto Erik van Leeuwen)

Wilt u het Jeugdfonds extra ondersteunen?

Dat kan. Stort dan uw bijdrage op het rekeningnummer van het Jeugdfonds: NL69 RABO 0181 2773 60 onder vermelding: Storting Jeugdfonds.

Een kwestie van wisselen

Tussen het fotomateriaal dat fotograaf Coen Schilderman ons toezond van Zoë Sedney, zat ook deze van een estafettewissel van Minke Bisschops met Zoë tijdens de EK U20 in Böras. Ik vond de wisseltechniek nogal opvallend. Ter vergelijking zet ik er een bekende

foto uit ons illustere verleden direct onder, die van Truus Hennipman met Corrie Bakker tijdens een training in Mexico in de aanloop naar de Olympische Spelen van 1968. Op de achtergrond staat Fanny Blankers-Koen aandachtig toe te kijken. U ziet het verschil in techniek.

(foto archief Atletiekergoed)

Nu ben ik maar een leek op dit gebied, maar mij lijkt toch dat je het voordeel dat je van een estafettestok kunt hebben – zo'n ding is immers 30 cm lang – volledig teniet doet met een wissel als die tussen Minke en Zoë. Drie van die wissels in één race scheelt je aan de finish toch al gauw zo'n centimeter of dertig, zou ik denken.

Maar nogmaals, ik ben dus ondeskundig op dit gebied en zal dit vast geheel verkeerd beoordelen. Vandaar dat ik mij graag laat corrigeren door iemand die precies weet hoe het zit. Wie mag ik uitnodigen?

Ik ben benieuwd.

Piet Wijker

sport compression prevention & recovery

Plezierig sporten

Hardlopen is goed voor lichaam en geest maar dan liefst zonder vervelende pijnjes. Of je nu loopt om fit te blijven of prestaties te leveren, met de Sportcompressiekousen van Herzog blijft hardlopen leuk!

Uit onderzoek blijkt dat

76% van de Herzog-gebruikers minder last heeft van blessures, sneller herstelt en meer plezier in het sporten ervaart.

Voordelen van de Herzog Sportcompressiekousen

- Effectief door relatief hoge compressie en afnemend drukprofiel
- 6 meetpunten verzekeren de voor **jou** optimale pasvorm
- Die combinatie staat garant voor een doeltreffende werking!

Met de Herzog Sportcompressiekousen blijft sporten leuk!

PRO
COMPRESSION

www.herzogmedical.com

Voor uw marathonreizen en -trainingen

Run2Forty2

In één stap naar uw marathon

www.run2forty2.nl

Onze jarige Vrienden

Het jarenlange onderscheid dat in dit jarigenoverzicht werd gemaakt tussen leden en donateurs, is vervallen. Voortaan zal er één lijst worden gepubliceerd, ongeacht de status van de betreffende jarigen.

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Maart 2020

1 Theo Bonsen (78)	20 Feico Jansma (78)
2 Ellen van de Bunt-Heemskerk (75)	20 Wim van der Krogt (72)
3 Mariet Thomas (69)	20 Mitra Smit (32)
3 Piet Wijker (76)	21 Marja Bak-Wokke (63)
5 Henk Mentink (68)	21 Riet Visschers-van den Berg (67)
8 Marian Olyslager (58)	22 Harry Dost (76)
9 Hans de Vries (68)	22 Rudolf Roeleven (52)
10 Anneloes Beenackers-Bosman (73)	23 Armand Ellsworth (59)
10 Kees de Kort (77)	27 Roy Sedoc (66)
11 Elke Molenaar (22)	29 Daan Oppenhuis (26)
14 Harry Janssen (85)	30 Janneke Hulshof (43)
19 Ben Hilgers (60)	30 Carla van der Kallen (52)
19 Piet Waaning (73)	30 Bram Wassenaar (76)

April 2020

2 Yvonne Groot (57)	14 Ben Korver (69)
2 Wies Lemmens-Thomas (88)	15 Arend Karenbeld (87)
3 Henk Werk (74)	15 Mieke van der Kolk (52)
4 Tom Jutte (80)	17 Elly van Mechelen-Ernest (73)
5 Marian Thomas (78)	17 Camiel Verweij (54)
9 Hans Slager (62)	18 Jankees Cappon (67)
9 Ingrid Vel (55)	21 Anton Blok (76)
10 Marieke Berkhof (38)	22 Cor Lambregts (62)
10 Stans Brehm (75)	23 Jolanda Veludo-Fischbuch (53)
10 Nelleke Broekmeulen-Koppelaar (51)	23 Jelle Doornbosch (84)
12 Lien Bakker-Braat (98)	27 Huug Fischbuch (88)
12 Hans Houtzager (76)	28 Paul Grimbergen (63)
13 Jaap Noorderbos (81)	28 Leo de Winter (76)
14 Gerfred Greveling (64)	30 Christian Tamminga (46)

Bijzondere jarige

Janneke Hulshof

lid van Hera uit Heerhugowaard. Daar bleek zij een meerkamptalent, want zowel bij de D-als de C-junioren was zij de beste van ons land. Via trainer Peter Winkel kwam zij vervolgens bij het Beverwijkse DEM terecht, waar men in die tijd druk bezig was met het voor vrouwen vrij nieuwe onderdeel hink-stap-springen. Annemarie Hendriks was er de bekendste vertegenwoordigster van. Hulshof had eveneens aanleg voor dit zware springonderdeel, zo bleek, meer zelfs dan voor de meerkamp, waarin zij vaak last kreeg van haar rug. In '96, het jaar waarin DEM-atlete Hendriks haar tweede nationale titel bij de senioren veroverde, behaalde Hulshof haar eerste bij de A-jeugd. Drie jaar later werd zij bij de senioren voor het eerst indoorkampioene, in 2000 gevolgd door haar eerste outdoorstitel. Inmiddels was Janneke Hulshof vanwege haar studie scheikunde –waarin ze niet alleen zou afstuderen, maar ook promoveren– bij Startbaan in Amstelveen terechtgekomen.

De periode 2005-2008 was Hulshofs meest succesvolle, met vier gouden en drie zilveren NK-medailles, eerst als atlete van Phanos, later van De Spartaan. De bronzen plak op de NK outdoor in 2010 was haar laatste. Daarna zette zij een punt achter haar atletiekloopbaan.

Tegenwoordig woont Janneke Hulshof in Leiden, waar haar beide dochters begin dit jaar lid zijn geworden van Leiden Atletiek. Het heeft haar belangstelling voor de atletieksport, die na 2010 was weggezaakt, weer aangewakkerd. Zij is werkzaam als gerechtelijk deskundige bij het Nederlands Forensisch Instituut in Den Haag, waar zij verantwoordelijk is voor het onderzoek naar synthetische drugslabs.

Janneke Hulshof in actie in 2010. (foto's beschikbaar gesteld door Janneke Hulshof)

Kortom, een imposant CV. 30 maart hoopt zij haar 43^e verjaardag te vieren. Deze keer is zij onze bijzondere jarige.

Piet Wijker